

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 815. Leonis Pap. III. Annus 20. Lvdovici 2. Leonis Armeni
2. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

præcepta quæ sub temporibus fratrum suorum gesta erant in Ecclesia Dei, & ipsi manu propriæ & cum subscriptione robarantur, & cœgit auctor de alijs legationibus & diu in locis ad nouum Imperatorem hoc eodem anno misit, a liq; quas ipse ad diuersos Principes militis quæ cōm ad institutum minime spectare videantur, dicere prætermittimus.

IESV CHRISTI

Annus 815.

LXXXVII. Christi annus octingentissimus decimus pūntus, Indictione octaua. Quo rursum sancta Dei Ecclesia Romana teocerorum hominum fæctione præfum pallæt. Siquid Carolus Magno Imperatore sublato de medio, qui eius Ecclesiæ protectionem suscepit, semperq; liberaverat prætorum hominum in Leonis Romanum Pontificem infuriantem audacia: qualius morte defunctus omnino remitteret auxilio, rursum facinorū in eum infurixeré, molentes intidas: quod scimus ipse Pontifex, in eos legęt præcepti, cuius rei gratia magna sunt turbæ Rome concitata, sequentesq; iunt plurimæ strages, depredations, incendia, aliaque mala, atq; opus fuerit Ludowico Imperatori mittere in Virib; ac loco Pipini fratre succellerat in Regnum Italiam Bernhartum. At hac & alia narrantur ab Annalium scriptore hunc temporis domellico Ludovici, dum alt; præfatum autem Ludovicus illuc venit, sed domi adhuc ejet, alia autem ei, quod Nam de primis, Romanorum ad interficendam Leonis Papam in ipsa Vrbe Roma combati, ac deinde cu hunc casu "inducens ad Pœnitenciam ejet delatis, annis illis factis auctores ipsorum in fine trucidatis. Quod cum moleste ferret, sicut natum est, Claudio & Haroldi rebus, ipsoq; in saxonum dimicatu, cum ad Francos palatum venire, Bernhartus Regens Italianus papam fecit, qui & ipse secum in Saxoniam fuit, et ad consilium, quod mutuatur, Romanum matit.

II. Is cum eo venire, agitatio decubuit: res ancen quas comperat, per Gerolimum Comitem, qui ad hoc ei Legatus erat datum, Imperatori sunt laetus. Quem Legati Pontificis Leonis Episcopus Silvius Cadius, Theodoreus Neuenclaus, & Sergius Dus subfecerunt, de quod dominus ipsius obsecravit, per omnia imperatoris auferre. Et post nonnulla: Cum autem Ronan Leonis Papam agricundine decollasse videret, edec à maximo, quia a prædia, qua in singulari unci ciuitatis dicitur sue territorii, multe exercerat, primum disruptum, deinde immoq; igne cremantum, rursum restituunt, & quia sic excepta querellatur, violenter afferte. Qui conperito Bernhartus rex regis maximi per V. Imaginem. Dicunt spaciose decollatus illam fuisse, & eos a cæsto deponere. Quaz, etiam gis ap Legatos Imperatori multum iniquiæ auctor.

III. Sic & omnes huius temporis scriptores, qui res gestas Ludovici fuit prosequuntur: sicut auctor qui eius vita contigit Adhemar & apud Ammonium appulit appedem, res pariter gestas sui temporis prosequuntur, que teitan Legatos Apoloiticos purgatum reddidisse Leonis Pöficium in omnibus ipso obiectis apud Ludovicum Imperatorem.

Quod vero pertinet ad res Orientales, hoc eodem anno impius Leo Imperator maior odio in Orthodoxos ceptum anno superiorum persecutionem adaugens: vt ad lapidum cogeret, quos relegari Episcopos & Abbatibus, eodem Constantinopolim reuocat, prætensione adhuc ad suum ipsum omnem foliacionem. Quod & ex sententiis ipsi accedit, veniomallum peccatum in lequeum apostolatus subducti fuerint magno scandalo & ruina fiduciam. Atca ita quidem fuisse hoc anno secundo Leonis, Theofericus Niceta demonstrat, cum sequenti hieme a persecutione excita id accidisse telletur, qui de Niceta Confessore id memoria dignum emarrat.

Cum Imperator confidageret, existi qm nubilus alius per se illam

prolixi Patres illi aliorum reddi, quippe qui animos omnibus cognoscere manebant: verisimili confidit mutatus. Cum enim noscum quinque dies illi viri in ecclesiis manifestari, rursum manu quendam fiducio easdem Byzantiam revertentes, eadem intermixta difficultate & molestia: rursum tamq; liberos esse, quod ipse cogitaret, quā ratione ad suum voluntatem illos petrabat posset. Cumq; hiemis tempore, & sancti urbis leviorum diebus transiit, post faustum Pascha maledicere inveniuntur iocans cor tradidit, ut quā vellet ratione ipsos affigere. Cum igitur eos apprehendebat, in diversis carcere mox, & talibus tormentis subiectis acceperint. Cum enim in tristis & obscuris carcere eos concesset, neque stiratus aliquod infra se, neg, regnum super se habebat, modo quo fons illi erat induxit suum profractum, telle quod illam pro pulchritudine reverenter. Quibus summis per foramen quadam angustissimum pati citius, portidivit am velut canthus proculaque, tantum videlicet, quantum satu esse videbatur, ne fame persisteret & parum aqua malum oleum dabatur. Erat enim Imperator propinquum, vel antea viris ad suum sententiam adducere, vel viri a eo privare. Quin etiam ut plu molestia & strumenorum eleborum patri nostris Nictie offervet, eam garilli innotescat, fratrem nostrum Theodorem suum nomine, qui Christi gratia ei successor fuit, adhuc inueniunt in usq; villa colitur, & eadem ratione afficit.

Cum autem aduersarij illi ridens male mori, quā veritate prodere delectar operam, ut ipso es nomine dicerent, quid nubilus alius ei quæreret, nisi sexu cum Theodoro Paracrisea communaret, neque quidam alius facerent: deinde fons ad suam afferit a regali posset come ea fide & sententia quam haberent. Hac conditione exortantur Patres illi si decet eos Patres appellare, qui recte in pœnitentia qualib; supplicantur sunt, quamcum eam remio ardore quamq; fervore poteris conuertire, ob id, carcer detinuerint. Venerant ad sanctum Nicetum, eum honestum, ut recte de carcere. Cum autem illi remorarentur, & nulla patitur quod ab ipso dicerentur, patere velut pergebat ipsius exortare, quid dicerent fieri non posse, ut illi ipse remuneret, alijs exortandis. Nihil, inquit, illi quod nubis a nobis querunt. Paululum quidam prudenter ei concedamus, ne ipsius istud perdamus.

Ita cum dñi vii inferent, contra voluntatem suam Pater est, non arcam fugient, neq; quid calamitates pati recesserunt (nunquam enim hoc dixerunt) sed Patrum exhortatione impulsi se subiiciunt, non aliis & propositis, sed sibi reteruntur. Nam si pro Fide: ratione vita & mori proposita illi fuisse: certis sibi martirium futurum fuisse stabilitorem, neq; omnium de rella. Vide ac doctrina aliud eum remissum fuisse, etiam si pœnitentia infinita proposita ei fuisse, velabatur deceptio sub dispensationis praetextu ab illo Iosepho scelito Joannis in impletate collegia: nam & eodem nomine probabant & benedicerat nuptias mecum Constantini Imperatoris, ut superius dictum est. Hoc itaque velamento simpliciores decepti sunt, ut sua recipientes monstrent. Pergit vero Theofericus.

Quoniam vero omnes ad ea que oratione dicuntur, quaz, et ante pœnitentia exulta erat, ascenderunt, communiquerunt, cum Theodoro, munim illi dante, i. was illi Theodoro: Quoniam ad eum, inquit, imaginem Christi, anathemati subiectorunt. Ita latifissimum nomen adorare se Cithili imaginem proficiunt est, ut monachos Confessores faceret delectores, corumque communione trahere subiiceret. Itaque pergit auctor. Reliqui Patres in suam quaz, monasterium, quod regebat, obseruant. Ille vero beatus pater Nicetas, sicut fecerat anno regni 807, multe etiam carcerem effo, cum quis ad infestatione norma deficeret, deinde a fugere, & in altius regnum proficiere, & sic errorum, in quem lapsus fuerat, emendare. Cum igitur omnia sua in maxima conseruat, namq; uir uigil, Proconsul. Sed illi sententiam montans, secundum, dicens: Vbi etiam carcerem sicut illi opus est & emendationem servire debet, rursum Byzantium, & in priore sua confidisse ac file permanebat, nubilum omnino nescire.

Quem cum Imperator ad se vocaret: Quid est, impudens, quod cum aliis Patres in ha manufactura proficiunt, tu solus hic relinques, proponit etiam atem se manu tua rediua mea parent? sed, ut audias, cogit aucti Imperium nostrum anfere & nos decipere. Quaz ab eo nostro editio ostendit, ut monachorum tuum redi, si nunc armatus ibi affera, quas perfere non poteris. Ad hanc sanctam illi via

667 lene voce respondens: Ego, tuque, imperator, neq; in monasterio meum redire, te iudicare, neq; a sole mea deficiam, sed in aedem confessionem meam, & cito, in qua Patres mei seruati sunt, & propter quam alii periclitati sunt optimi Ecclesiæ propagatores. In qua Ecclesia nos stanxi & gloriamur in ipsa gloria Dei. Bene illud sit, Imperator, quod neq; mortem extimeas, sed tempus enim hunc, in quo vitam hanc appetimus (Deus testis est) sicut quod non debet, sed fons illorum reverentiarum mea subiecti, quibus non debet. Certo ergo fons, nullus neq; habet communione sed in ratione permanere, quam ab initio accepit. Et aegrotum quae quilibet nobis amplius a me te audiuntur gressu.

Cum igitur Imperator et sententia illam esse vidisset, que mutata non posset, cum Zacharias eundam tradidit regis eius datum curat, quia Magna ad eundem, illici, interest in isto ab illo vero custodiendum, quod quid de ipso agendum esset, decerneret. Cum autem Zacharias ille pietatis effigie studiis, nihil malis sibi homini fecisset, sed omnino alterum se gerens, beneficis maximi cum affectu, iuxta in eum vultum per reverentiam intercessi audebat. Eum propterea Imperator exalem misit in via, quando in insulam insulam ex sua ipsa poena, Glycerium vocata. Eam vero in insulam detinens, bat Ambonum quidam a prestigiis deatus sarcophagus, verum obliquus, dolosus, arrogans & crudelis. Hunc propter nimiam ipsius malitiam, nonnihil errorum quae illic erant, præsidem impugnauit bonum fernerat. Talibus enim viris tuis imperia in manus tradebantur, vi eorum potentiam totum perire terretur. Illam propter multa eius iniuriam, arrogantiam, & temeritatem, eius loci homines Caiphani non amabant.

X. Hic cum sanctum virum accepisset, & potest atque contra eum haberet, crudeliter eum affligebat. Cum enim in angusto & acuto carcere & ipsius conclusum, perpetuo recusat, neq; paululum eum & a carcere illum proficie finibat, ipse carcer clamorem fecerat, & per sonans quoddam pandulus cibis et dari imbevit. Quippe homines impiorum a præmiserant, si Niceta a persicifera, ut dum quis conueniret, maiore honore donandum. Quicquid arsis anima homo Nicetum effigebat, sperans viro sancti perfugari ad quod volebat. Sed diffidit cum spes sua siquidem vique ad Leonis obitum constans in eo iugi martyrio perleueravit. Cum enim dixit Theodericus sex annos illic deguisse vique ad nemim Imperatoris, vtique hoc anno illus cum amandatum, afflire neglebat, ut intelligi omnia temporis ratione congrua reddi. Multa vero alia digna viro sancto a Niceta gesta & gesta esse, item auctor commemorat, que breuiatim causa nos præterimus, ad Theodorum Sæcundam orationem conuenientes.

Non enim ipse Theodorus, vt alij Archimandrita vocauerunt Imperatoris editio Konstantinopolim, quod sciret ipsum eius prauo consilio obtutum: quippe non solum spes nulla effet ipsum a propulo diuelliendi, sed fore, si veniderit, ut alios ab Imperatoris sentient, ne illic parerent, impedit. Ita igitur probè sciens Imperator absentem potius illi maluit, quam praesente liberè ipsius vocis iustibus verberari. Porro cum scilicet Theodorus et Proprietorum monasteriorum naufragium, summo fui dolor affectus, prout eius hoc tempore scripta littera ad germanum Iulium Iosephum Archiepiscopum Thessalonicensem indicavit, quae sic se habet.

Iosephus atri & Episcopo Theodore.

Semper multi optabat scribentes faciliat utrum, ac tantum magis, quam ex aliis longiora a fonte interrallat, faciat enim, ut propriis quodammodo remam in confectum tuum, & leuamen offert ipsi tuis dilectione. Quod & nunc quod, acculisti granis murens prodidit, ut quibusdam Propofita veritatem. Ut enim iam noui familiari tua, retinula custodia, Iosephus inq[ui]p[er] adulteri copulatore, Photinodites, Heraclio, Medicotes, Mylana, Hypolichnoites, Galactores, & peccatum meritorum vestram phibaturum fuit simplicitate capi, vnamini confessi, dispensationem scilicet et insinuantes, absque ab eo qui talia patrare solet Iosepho, post statim abierunt, sicut atq[ue] iterum cum ipsis communiantes. Quia de causa beneficiis dimisit, in errorem suum infelix impellit. Quo n' erit, ut appareat, Nicetus qui usq[ue] in rurum poena est Episcoporum. Resonauit enim ab exiliis, ut talis faciat. Et in nos fulcens præueniat manus Dei, permissus & nos qui residus sumus. Quid ergo est, quod iterum in nos humiles cum p[ro]p[ri]a alys incumberit ab illa violetate?

Cat. 3. etiam pro id patimur, & obtemperemus: In hunc experimentum
tribulationis abundans genitudo operam fecit. Haec genitudo, ita
latet autem, ut pater Coris pateretur, Sancti Ioseph. Deliberemus
ne nos, carissimi, caritatem Christi, incedamus per sanctum Iosephum &
ligia facilius effidemus omnes abyscamus. Non debemus be-
neficium cuncte in deo futuram impetrare. Superna Iusti-
tia partis & cunctarum iustitiarum, & viri patentes in Spiritu, & filii
Dei, quoniam eum mei, qui peccator sum. Ne preoccamus, quoniam
omnes sacerdoti sunt, quos abit. Ipsi enim, ut alii, a Deo correbo-
rati, vel si estiam depongo animus:

XV. Stat a nobis Deus, sanctus omnes qui inquit fuerint. Nobilium Oremus, nobilium Occidemus. Exigua per eum, que ab Ecclesiastico fuisse adcepit, & sequitur. Id est, metu, & propter hanc temporaria propriae carnis, quam postmodum misericordia veritatis defensum se fupponuit ignavia tua, carnem animamque tuam tradidit. Exercerat, id, & Bagaudem, ut dicitur, sed simili, sed superius, dicens, nuntiam, me post hoc gaudium est invenimus nos celorum Regum conquisi, & gloriam inde reperiisse immortalem non cent' annis que dixi, et ita propria terrae idem perpetua, & gaudium in intermissione sustinere. Utq[ue] nos ois s[ic] nos genio in Domino, quodam incrementum dedi. Coribus per armata & labores non solle afficiens, ut in etiam athleticis, expletis gaudium murum, ut idem sequatur, & tandem caritate habentes, aliosnam sentientes, nihil per ceasuram non, ne per incautum gloriam, sed in huiusmodi superiori regi invenire arvem ante. Apollonius a die monita, locis a me nigris in memoriam rediuntur.

XVII. *Orate & pro me obsecra, ut detur mihi fortitudo, robur & sermo propter Vos, quoniam diuinā gratiā indignum sum: ut vniuersitate vestrae glorificari alioquin possum. Domine exaudi orationem meam.*

unter von spiritu glorificatur. Deus in excelso est in portu nostro.
Miste ad Chiesapau e regno eius. Diem suum. Salutis Petri
abbatem. Ignatium Abbatem. & Titoem Abbatem. & ostende il-
lum bene episcopum. Post accendere & paratuere omnia aeternia.
cum et maxima pietate ipsorum. quamam similitudinem quae non
eas perfringit. ut velut paucum ab illa pietate delata. Det autem
Dominus vites vestras. interclusam. scilicet prudentiam. nonna re-
de agere. non in buntum & gloriam Christi. ad Landus in mea
& gloriosissimum vestrum semperiteruan. Salutant qui meson
sunt vestris. Domini subiectam. datur. hucusque episcopaliae
Naucratium & alios suos discipulos perueniunt. Haud fru-
stra quidem eos coboradur ad pugnam: euenit enim in quo
prudens. vt & ipsa tenta erit: ab adherienti. subiiceretur
penit. Siquidem factum est ut ipse Naucratius cum septi-
tibus locis eiusdem Theodori discipulis. eodem modo quo
caser destruerentur in carcere. & negates ipsorum ha-
reticorum acquisiceret periculum. ob id que verberibus
quaque diris subiicerentur. de quibus anno sequenti agen-
dus est. quo illa fieri contigerunt.

VIII. Sed quid inter haec accidit? De late sunt res Theodori per exploratores ad Imperatorem, ministrum ipsius quam cum illo et exulam, in infamiam depositam, carcerem de- centum, atque vinculis alligatum, esse nihilominus per litteras viisque praesentem. Haud enim fieri posuit, ut quae litterae circulares ad monachos vbiique degentes daret, sed tamen que patentes, vt eadem perfonas ad quas scriberet, non excederentur, in aliorum; manus desenserentur. Vel etiam ab illis ipsius Prepositis monasterium, ad quos scripserat, cum fidei proditoreis communicatione cum Patriarcha tangentio iniijerit, & ob eam causa in ab ipso Theodori damnati esset, ab illis ipsiis in qua defretur ad Imperatorum; vel ab illo omnia sua nequissimo Iosepho mochila defensore, qui contatu suo præ ceteris expertus esset ad veriarium Theodorum, apud Imperatorem acceperat, quod imperatur ab eo silentium non feruerat, quod quoam conuocacione cum Patriarcha fuiarum litterarum innotuit quicunque retraheret, & eos qui communiscent cum ipso, atque dannarent quod infuper suis litteris monachos omnes, ceu bellicia turba horrearet ad prelum adulterum ipsum Leonom Imp. subiungit, quod eundem Imp. eius loctatores nominaret hegeticos, Det adiutorios, atque persecutores omnium Orthodoxorum; quod e contra ei resistentes, nec obedientes nominaret & coleret Coiffiores, & ab eo permixtos, Martyres, nuncuparet quod ad huiusmodi martyrium subiungit fuis inter s' omnes quam potentissimorum horreantur, ille obsequio corona martyris.

xix

4 MIKE
2014 E
Stadiu
XZ
NICE
AB H
AD T
DORI
VT A
AEDT

XV

NEO
IGR
VMI
DEP
NVS

X

implices quoque deciperet, aliterque ad referendum, atque contradicendum editis Imperatorum; Adiacebant quod & ex eis litteris ostendebant ipsum de civitate obloqui Constantiopolitana, ut quae Fidem Catholicam prodiisset, preconis vero tolleret Romanam Ecclesiam, cui se glorieretur esse communione continetum.

Hac & alia Léoni impio fuggerentes, & exaggerantes valde ad postremum rem omnem in eo statu colloca- tam esse dixere, ut nisi Theodorus de medio tolleretur,

iam esse dixerit, vt nūl Theodosius nec nūl toletus, omnem conatum Imperatoris in calumna ac ante penitus equefere, calamo ipsius contra nīrente, & litteris vībū, loquensbū etiam adfueratibus. His perflatus rationibū Imperat. cūm in ipsum iam antē plus fatis commixtus esset: virginitas modo enīfūdū flāndis crūstātū, impetrata trāscendit fertur in eum; ita tamen ut inuidia retraheretur à nece, ne quid ipsum fuisse optare, inferēdo sup̄plūcium, lignificare corona martyris. Non occidit, ne pugnūt, non quieſcit, ne parcat qui exsultabat ardore vinclūdēta. Verumtamen ad ultionem laxans habēnas, deligunt atq; hoc fidū hominēm, qui eum ē loco vīdebat in carcere alio longū amandaset, duriorique carcere coarctare, atq; vīnculis stringerēre, ne aliquis commerciū polſed, & verberib; caderetur quām acerbissimū, atq; tandem ciborū inopīa mori cogeretur. Hac omnia in Theodořo à truculentō Leone exhibita esse, quā mōdū dictū fūsum significabūt, petra à Michæle eiusdem discipulo, neconon ex eūdīm Theodoři epistolī ad dijserōceptā. Sed audiamus primo loco ipsum Michæle d̄res, regis ita narrāremus.

Festivo, inquit, pro se non potuit, quia viderit citius, com-
mantes in his modis litteras et sermones, ad ipsam quoq; au-
tem perentiam, atque Imperatoris immiscerentur. Quibus decretis
credo per eis meos, quippe minima omnia que gereretur per
ducatur. Nesciam mire, si uox Alexiss fuisse, cui subire omnia so-
lent, ut Scaurus longius abducatur ad Bonum, ita nos nescirem
clauso et coercito, et neminem vide, nem memorem, ne posse
nunc, non plus sumus, nec quicquam demum aliud liber prestat. Que illi
et beatoe cum detulisset: Loca inquit, quoniam ab aliis graduatis, nulli
enim addidit in se; me autem, si esse tibi, quinvis denobis, in
in luce nubis et ipsi usciam, Ceterum scire, linguam, in-
hibere, sicut sed fata non expedit: nec verò inhibere utrumque, non
adducatur, si suadentibus illo vobis, confusa vestris ostendemper. Quid
enim, qui propter se forte habet malum, ne decesserit videtur que ad
austram per aliam, ac laevem oblitus omnium abducatur.

Audius haec vix in libertate, exiliisq; in ambula-
tis exsiliis mentem imperatoris. Quare ipsius enim si Dietam, et
in praecinctis ad Sardium allegat, duas ploras illi inferre in-
vitare. Et carnes verberibus ministratae considerare, actumq; tribu-
tus opprime. Qui cito ad Sardium peruenit, adventus suus can-
sam operose et verbig; illi tunciam alacriter exsus, corpori
accipiendo verba composuit. Hoc enim sicut, optatum puto, q;
expeditum fuisse compidens. At comparatis viris aieci appeti-
to superioris, et venerabilis illi carnes madas vidit, quas atas et ve-
num et sumnum maxime perducerant, intimusq; subtiliter
stat, communari est, ne ut attrahere, nec proponi de cetero acci-
dere auteret, ne dico in boc sagittis, dilatare. Vnde et secundum
collidum quiddam compositum, quis est imperatoris iniis expulsio
& Sardius verberibus, adiutorum videtur esse, quoniam regni rebus
ad eum a ceteris, prius, bonari imponit, et, si j; eis se vobis de-
fert, cum hoc autem prouidit, ut subito canso relinque et
prostet viri, et auctor reverentiam amicorum corporis extenuatio
& mortem. Quia et gattas etiam ex plagiisque cruce profusa-
blande literis, sed isti sibi unum bangunt et aenig; nra ne ex bra-
chio luctuoso in elevat, eoz manante lagrara imbut, foras
progressus carne fuisse ac cruce timuimus senti. Ita p'poreb' hec
istu istate far agitare non simulabat. Ita p'us ille beneficiorum
seu filiorum referens, emig; precibus comitatus redit, maxim' p'
hinc aperit mercede honestatis.

Nec vero dominus Pater in tollor deinceps, aut verbo remis
propterea fuit, quod in foris accidit, quis supplicium venit
terre. Quia namque gratia et levi subiectum, tunc in mis-
tior et atq[ue] conditior sua alijs plenius, ut res feratur, profun-
dere documenta in sepiet, tanquam maxime dispensari per quod
terram et ad alios pertinet, quib[us] illi potius sunt salutaria sagittarab[us].

boc imprimis, ne vix praescium maledicunt fessi fleti animos suos
permitterent, sed inter ipsius pelloribus confessionem vnuus rectus.
Vides conferantur. Etsi enim gravis, nech, hec tentatio at tonio
major que ilam excepit remuneratio, ineffabili vita & abdita,
Deoq; largitor digna, vi quoniamis quodammodo moratur, longe ma-
niman coram partem inferre nobis licet, qua accepto sumus. Et
quoniam nosculos mortuorum accepterat, infelix omnibus capite a-
nimis & manus dare, quos ministrum carceris duxerat, vngi-
llata perturbavit: hos congruentem rebus adhortans, ad fatus
ros casus iterum confrontravit, eorumque postulaminutis penitus
adseruit, adeo ut ipsorum veniam sua respondere non posse
scirent, quid est ergo aliquamvis, animi statuta exiguo tempore invi-
muta videbentur. Hie Patria ergo omnes anima sensus erat: ha-
c in medias perculit atq; aduersis de omnibus cura atq; solicitude
& pergit enim dixerit de aliis ad diu iossabiplo coledit
argumento scriptis epistolis, de quibus inferius pro ratione
temporis sermo erit. Quomodo etiam idem ipse Theodo-
dorus in Iusti Imperatoris iteru renovatis ad verbera acci-
ritate in illius sit cedidit, idem quoque auctor narrat, inferis,
quam sequenti anno, quo acciderunt, dicturi sumus. hic sta-
tutum rerum Orientalium Ecclesie.

XXIII.

HISPANTIA
CONFV-
GENTES
AD FRAN-
COS BENI-
HABITI.

Eodem tempore in Occidente, cum Hilpanz duris-
mo Saracenorum iugulo premeremus, complures populi
dira feruntur in partem, magis gentes feruere Christia-
ni, quam Christi homines Mahometanis inde migra-
runt, bovis suis relictis, in Gallias. At Imperator maxima-
pius Ludovicus tantum scilicet, ut fulcere volueret in
Ieron, ut aqua conditione, quia Francos illos dominio vo-
luerit esse liberos, cōcedens eisdem quicq; agros, quos col-
erent, unde viueret. Sed & quod in his, a tributorum
exhibitione voluit immunes esse. Ex hoc diploma
duo eiusdem Imperatoris super a Pathaco edita in Annal-
ium Francorum tomo, quo hie tibi rerum antiquarum
audo reddimus, sic enim se habet primum eorum hoc anno
Kal. Ianuarii datum, hancque inscriptione notatum.

Ex Archivis Metropolitanae Narbonensis Ecclesie.

Hoc est preceptum remissione sine concessionis, quod fecit Iu-
diciis Imperator Hispanus, qui se confingebat.

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, Iuda-
icum dominum ordinante prouidentia Imperator Augustus omnibus
fidelibus suis & Dei Ecclesie, ac nostra predilecta scilicet & futu-
ri in partibus Aquitaniae, Septuagiae, Promuicæ & Hispanie con-
fitemi, in locis istiis et illis quis diximus à Francis nullis
Saracenis oblati.

Sicut nullus vestrum uitiatum effigie patens, qualiter al-
qui homines propter iniquam oppresum, & crudelissimum in-
gum, quod eoram circuimus inimicorum Christianitatem Sar-
acenorum impulerit, relatis proprie habitationibus & facultati-
bus, quae ad eas hereditario iure pertinebant, ut partibus Hispanie
ad nos configerentur, & in Septuagia, & ea portione Hispanie
qua, quae nostra Marchionibus in solitudinem redacta sunt, sese
ad habitandum contulerint, & à Saracenorum potestate se
subtrahebent, nro domino libera & prompta voluntate se
subdidissent: Ita ad omnium hominum notitiam peruenire volu-
mus, quod exsiles homines sub proteccione & defensione nostrae
receptionis in libertate confermare decreverunt: eo videlicet modo,
ut sicut ceteri liberi homines cum Comite suo in exercitu per-
gant, & in marchia nostra iuxtarationib; eis eisdem Comiti
ordinationem atque admonitionem, explorations & excubias
(quod istato vocabulo multa dicunt) facere non negligant, &
Misericordia, aut filii nostri, quas pro rerum opportunitate illas in
parte miserrimas, aut Legatio qui de portibus Hispanie ad nos trans-
misso fuerit, parato factam, & ad subventionem eorum verda-
cent, Atque vero confab eis, neque à Comite, neque à inimicis
sicut sunt, hominibus rauco, incendio, degradacione, mem-
brorum amputacione, farta, larynx, alienum rerum inma-
ne, & vnde cumque a visu sui aut criminaliter, aut culpter
fuerit accusatus, & ad placitum venire iussu ad Comiti sui
maliam emmunda venire non resent. Cetera vero iniuriae
cunctæ, more, sicut halterius fecisse noluntur, inter se mutuè des-
ire non prohibeantur. Ita sequitur de eorum in partem quam de-
siderant, & ad habitandum sibi occupantur, at, alios homines vnde cum de-
re

sde quod
tumus in-
dicium
Ecclesiast.
in lib.
Ecclesiast.

mentes attraxerit, & secundum in partem, in qua, ad pertinentem
partem, habitarerent, viatim liberis sentientibus de ipsa parte
contradicione vel impudenter, & locis ad diligenter ad in-
statas facient, qualesque in partem se defingerent, sentia-
re inuidia, id est, criminales actiones ad excessu Contra-
venientur.

Et si aliquis ex his hominibus, qui ab eis exiliis am-
erit, & in sua parte collucione, locis restringit, locis tam
religionis eis, a domino ilius qui eum per se rescatat non rescat.
Quod si illi properet lenitatem & mansuetudinem Comiti, eis
Comiti bonum est, ut possit, quodcumque possit, de eis exiliis
non hoc ex pro tribus vel leuis aliquo comparet, nec
nisi ille vel hominibus eis hoc in congratulatione peruenire
posset, ut illi hominibus eis aut mandatorem, patrem, aut comi-
tare, aut ullam censuram vel tristitiam, vel iritatem, aut quic-
cum superioris comprehendens, ut profligat eis, sed eis tan-
tum, qui praecedit tempore in predicta leuitate, quam
cum aliene ad nostrarum fidem de iniquitate possit, legem
fluerint; & in defectu atq; in iniquitate vel reprobatione
natura nostra tantum confundentes, eis, quod eis sunt. Quo mo-
deretur, nra sopradictum modum nos vel ad eis, eis, vel
restitutione in libertate restituti, & nra ex eis famosus Iacobus
eum Comiti suo, quoniam cum Misericordia propter ipsorum
recessus atq; felicitates exhibuit.

Noverint: cum eadem Hispani, sibi latentes unde eis
cesserat, & se in Virginea, non Comitius, ut illi, nra
debet, & beneficium aliquod quoniam eis de rebus suorum
venerit, conquisitos: fuit scilicet eis talis sequestratio, ut
obire debet, & quide ingratias hominis de predictis latente-
riis exstinctio folent. Idcirco haec est, ut eis in predicta
cautele decreverint, per quas decreverint, atq; idcirco, ut
nostra liberalitas ac manifestissima Confiteamur eis, ut eis
perpetuo alios omnes Dei fidei & unitatis
habet & confernetur. Cum Constitutione in recompensatione
eis, & per die gratias Hispani, ut habite refectiones, utrūque
colonias; utramque autem ex scopo repatriatione habeat, & ut
cum quoniam Comes, & tertium quodlibet in predictis latente-
riis, exemplaria accipere
Palatio revenerint, si
possit defensio. Et si
ab eis atq; & ab
potest conseruari: mu-
tari in predictis, ter-
ritoriis, & in predictis
indicatione nra. Afi-
ficiatur, amen. Atque
multo vero annis
Septimanorum col-
ocem Ludovicus
nanius Duci illius
plum amicorum q-
teat cuicunque, & fu-
ti. Jam panum homini-
eum Ludovicus applica-
ta in Gallia Narbo-
nensis. Habet ex his, in
Imperiorum erga ex-
Saracenum, & in
diam frigoris tra-
bifiguntur, com op-
eris, & liberariat
qui proprobriis
cum aduersariis in
tem Ludovicus hoc
exercitum, quia libi-
ceteres Annales Fra-
nici in illis Caedus Scot-
tus haec inter reta-
bili. Etiam enim nra
que haec me pot: domo
in Saracena leuita Cor-
tada & deinde Catala-
nia, sed post auxilium
atque adiutorium, & ad
laude & glorie pia de
Albini, Lccc

XXIV.

Sed quid pot: haec accidit, planus quod nra invenit? Quia
nra in sua parte extortis, a Ludovico in ipso, fortissimo
misericordia diam confundit, idcirco a latente continente
inter eos potestores erant, Hispani pot: corporis
tum tyrannidem, cum ab eis culpe coram eis, &
redigerentur in feruntur. In maleficio eis contumeliam
ibido, ut Comites Hispani, qui nra in predictis latente-
riis Saracenorum, & liberi, ut auctoritatem ob-
gentilium, qui in liberto tamen fierint residuum Ludovi-
ciano, prouagiantur, & cōdemnentur, & confundentur
tyrannide tamen Ieron. Quamobrem nra illi eti-
matur de manu potestorum, cum de his quod: eis nra
evidet, cum eis in predictis latente
riis, & in predictis
indicatione nra. Afi-
ficiatur, amen. Atque
multo vero annis
Septimanorum col-
ocem Ludovicus
nanius Duci illius
plum amicorum q-
teat cuicunque, & fu-
ti. Jam panum homini-
eum Ludovicus applica-
ta in Gallia Narbo-
nensis. Habet ex his, in
Imperiorum erga ex-
Saracenum, & in
diam frigoris tra-
bifiguntur, com op-
eris, & liberariat
qui proprobriis
cum aduersariis in
tem Ludovicus hoc
exercitum, quia libi-
ceteres Annales Fra-
nici in illis Caedus Scot-
tus haec inter reta-
bili. Etiam enim nra
que haec me pot: domo
in Saracena leuita Cor-
tada & deinde Catala-
nia, sed post auxilium
atque adiutorium, & ad
laude & glorie pia de
Albini, Lccc

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi,
Ludovicus duabus ordinante prouidentia, impetrat
gratias.

Notum sit omnibus fidelibus suis Dei Ecclesie quoniam
tam presentibus quoniam & futuris, & securis facilius erit
qua pot: quoniam Hispani, qui de potestate Saracenorum
exercent, & ad iniquam sententiam iniquitatem se exerceant,
præceptione auctoritatu nra, & qualiter in Regno nra
Comitis conversari ex regnum servum in regno delecto-
fieri & ex parte infinitus questionem accepit, ut de Hispanie
fieri ascribi retulerint, duo capita continentur; partem

et quod quando gemitus habuerit neque um Regnum veneraret, & loca deponeret sed ad habitacionem occuperaretur, per praeceptum Domini & genitoris nostri ac nostrorum saecula secundum ordinem ad pietatem adaptata sunt, bi-qua non res mortales & potest erat ea, sed ad salutem regentes, & praecipue regulae sapientiae, virtutum & fortitudinis, ex quibus non vanae & inimicatae eam faciat, sua bene exalvante intercedente per illos praeceptos & autoritates ant penitus ad yllorum loco depellere, aut & levigandis subducere ut possit.

Item quod fons nullus de Hispania veniebat, et ad Comes sui V. d. iustis, vel etiam ad eis Consilium communi-
cerentur, et ad hanc tantum ait, ex excepcione una deferta loca ac
cepit, quia vel ex existenti, ex quoibus exceptionibus res
sunt expelte, et ad proprietas ita sunt, ut alii proper
mentem dare valuerint. Quare in istum usum aut in taliter modo
nisi videtur. Et ille per hanc notitiam exceptione auctoritate
decreverunt ait, indeveni, si tu inquit modus vel genitus
notis praecognitis, per te mercede, hoc quod ipsi immo-
biens de defectis excusat, per ultimam concessionem libet.
Cates vero quod sicut cum ex restringit, et loa deferta occupa-
uerant, quicquid de serio excusat, ab eo illas inquietudines
in profectis et tam ipsius illorum potest, ita dancaxat, vi-
tiorum remittuntur, illo qui sumit preceptum accepto pro modo
potest, quam trans facere debet. Ut videt quod potest
remittit, et si autem Comitatu, aut V. d. iustis, vel Partibus comi-
tandis, et si etiam ad hanc tantum acceptorum, sub lati-
tudine, et in fronte de subtilitate, non in locis diversis, sed
in admodum latitudine contigit.

XXX. *Die vero auditorum decretorum non solum quae prescribitur & praesentem, utrum etiam erga futuras, qui adhuc ex illis partibus ad nostram solum venient sunt, conseruantur si amittantur. Ad de Cognitiorum negotiis, scripto praecepto, tamen tenet certioritate informata. Quoniamque in Nauarria, alterno in Carthagena, tertium in Rosellona, quartum in Espania, quintum in Barcellona, sextum in Gerunda, septimum in Asturias, hucus praecipitum, & exemplar coram in aliis decretis datus nobis, ut praedicta habent ab illis scripta exemplaria accipere & habere possint; & per exemplar, quod in Palatio retinendum, sic non querela nostra debet a fuisse, & facilius posse defensio. Et si hoc nobis auditorum Confinium si morem eundem ad vocem, & a fideliis sancte Domini Ecclesie plenius & tempore conservare, manu propria subierit murasmus, & annul- laquant;*

*pro propriis signis inserviunt. Dat a quarto idem February anno,
Cori, o proposito, testis impiorum dominorum Ludecum possumus Amicorum
Indictione nona. Adam Aquilagrum Palatio regio in Dei nomine
seluimus. Autem Arnaldus ab Vicen Hispanaribus recognitus post
multos vero annos ex prouincia Septimania, dicta olim a
Septimanorum colonia, que cum colendam accepit, ab
eodem Ludobaldo Imperatore data est Bernardi Barcino-
nensis et Duci hinc Comiti utrōque modo non nominatum i-
plani immemoriam quiesca et ab H. Hispana accersit, suo pra-
testi cuicunque, ut suo loco dicuntur humanisq[ue] p[ro]ficiet ut p[ro]l[ific]us
H. Hispanum hominem regi colonos Hispanos. Etenim ide
Bernardus appellatus est Dux Septimania, p[ro]vincie sita
in Gallia Narbonensi.*

XXXI. Habet ex his, in quo plurimum comm̄des Ludovicus Imperatoris erga exteriores & profugos Hispanos est manus Saracenorum et liberatores pietate illud implente, quod diuini scripturis traditum reperiatur? *Ocuvrite cum pax vestigia, cum optimas regiones eisdem dederit incensus, & liberatores eos de manu potentium, foorum gentium qui proloro valde tanta clementia Principis abut, cum aduersis Iuios in tyrannidem conseruentur.* Ipsi autem Ludovicus hoc anno aduersus Northmannos militaverunt, qui abique pugna acceptis obfidiibus redit, ita veteres Annales Francorum, cuius etiam expeditiones militare Claudio Sotius hanc versim scriptor, in praefatione sua inter orationis in Marthas.

Lit enim nuncupatoria Epistola ad Iustum Abbatem,
qui tecum dicitur. *Amio et quatuor sumus deinceps quo In carnata
na Salvatoris teja Cenit, postquam prius ab methyma Princeps,
facta est clavis Catholica filium Iustum, anno secundo impervi-
tis, foliis austri et adorata barbaras nationes monsigni exerci-
tione abente & deinde evanescere paternalem expulsi-
tam a deo misericordiam ad suam clamauit. Non solum ruris mon-*

*seruorum: maxima si mibi, vi aliquod dignum memorie & prof-
alem in expositione Evangelij ad legendum dingerem in Ecclesiis
monasteri veluti, &c. Porro euidenter Claviger clara est
mentio apud Joannem Tripartitum illis verbis: « Clau-
dio Monachus Ordinis sancti Benedicti dicit quodam quidam (refe-
runt) Beda in Anglia, & collega abbas Lenza & Abbatia, natio-
ne Scottus, qui in domus Scriptorii Vallis studiorum, & eruditus, &
clarissimi doctrina non ignarus, carmine exortatus, & profas-
tula a facie reuelacionis compotus spicula, de quibus fer-
unt, in quoque libro & Mesilabirite, in Indicis quoque liber
vita, in librum Ruch habet ritus, in Evangelium Matthei, & alia
multa. Clarus fuit Carolo Magno, & eis filio Ludouico,
plate, & ipso Claudio in dictis Iustini ad Julianum Abbencen-
nuncupariis tradit a sephura esse opulenta scripta, cum
sit: « Quo tamque sine per nos, sed per anima quoniamque opu-
lentia nostra a nomine nre personae: intercessione peccata-
torum nostrorum populus ab omnibus expiato, fabrika prece depon-
ente, et si a nos exortus dignissima Domino nostro glorietur, vt in omni-
bus delicti mei arti, peccati, scandali opulenta vobis, quae
intrauerat clementia, & corporalitate detraha, et non aliam
peccatum, saltem ad euendum vos pertinet quatenus videtur per-
miserit, &c. Porro Claudiopius in Martathun extat in bi-
bliotheca Valli, cellana in Urbe poita. Hac de Claudio
Paulo prolixus oportuit infinitasse, vi diligimus eum ab
illo, qui Abbas Challenensis, & discipulus fuit S. Gregorij, si-
nus a Claudio Taurinensi.*

IESV CHRISTI.

Anibus 316.

LEONIS PAP. III. LUDOVICUS IMP.
ANDREAS. LEONIS ARMENIUS.

A Nno Redemptoris octingentesimo decimosex-
tus Indictione nona incipit, quo urgente magis per-
secutione Leonis Imperatoris, Theophanes prelectus mo-
nasterij Sigrani pofi dirum per biennium toleratum car-
cerem, deportatus in infamia Samothraciam, illis citò redi-
dit Deo spiritum confessionis glori à infiigis. De quo
inequauit aliquid dicamus, adhincenundum parvum.
Item, hunc diuersum à illo Theophane, de quo pri-
mo non Leonis anno dictum est illi enim Agri Abbas, &
anno primo quando Nicephorus Patriarcha in exilium mis-
sus est, persecutionem patris; hic nonni hoc anno post
bienniū cæcerem. Porro id quod Theophanes, idem & Ia-
cchus dicit est, cuius res grecæ scriptæ extant, ep-
quibus ex qua ad confessionem ipius pfectant, hac d-
cerunt erunt. Tame (inquit incertus sed ciuidem tempore suis
auctor) ad certainam vocat etiam Theophanes admirandu[m], non
tamen modis tyrannia, sicut violentia, sed blanditiis ac dolis.
Adversari hostes (decebat imperio ille) mali pugnandum est sed am-
plius maximi cum iusta conseruare, prædicta tunc armari et operari.
Theophanes autem contra domum malitiae, quamvis tam
et rara difficultate laboraret instrumenta eum per naturalem con-
sumendum in vesicam admissa quia lapide intexta constringerent, hu-
mida excrementis exstinxerat et maximis molles vexa-
retur, et in frictu erat aspergimus decubuerat; nam tamen ad yr-
beum resuere se contulit.

U. Quod cum scilicet sumus illi intercessi, sancti spiritus coegerunt
ut arbitrii veritatem per nosum ducimus illi significemus. Si venisti et ma-
nus tuas ad adventum enim coleris et balaustis summis formis atque
statim multo te boni fructuum, quam reuersa es eis per
eis, qui proprie voluntate Imperatorum voluntatem et cunctam an-
teponunt. Et mecumq[ue]d istud sumus ut si remorsum et terrorem
proponamus tunc maximum dominatus de corde vestro, ut sermone
de